# ATLETISMUL — SPORT PRIORITAR

## Recucerirea pozițiilor fruntașe se obține numai prin muncă susținută, prin valorificarea deplină a potențialului tineretului nostru

Una din sarcinile importante ale mișcării noastre sportive este ridicarea tot mai accentuată a nivelului general al activității atletice. De aici și lozinca : ATLETISMUL — SPORT PRIORITAR !

Ziarul nostru și-a propus să sprijine această acțiune, prezentînd cititorilor aspecte din viața secțiilor de atletism, a comisiilor județene, a atleților și a antrenorilor lor. De asemenea, ne preocupă modul cum valorifică județele țării potențialul atletic al tineretului din zonă, ce fac cluburile sportive școlare, în primul rînd, pentru organizarea în mod corespunzător a activității atletice, pentru impulsionarea acțiunilor de selecție, pentru îndeplinirea obiectivelor de performanță în atletism la nivelul cerințelor.

Unor asemenea teme le este dedicat și grupajul de față, care nu are, nici pe departe, pretenția de a epuiza bogata problematică a atletismului nostru, chemat să pornească viguros pe drumul recuceririi pozițiilor fruntașe în ierarhia sportivă mondială.

## ÎN JUDEȚUL PRAHOVA, AMPLE MĂSURI PENTRU REDRESAREA UNEI SITUAȚII NEMULȚUMITOARE

Desigur, măsurile organizatorice sînt de mare importanță și de aceea le-am și notat pe cele luate de C.J.E.F.S. Prahova în scopul dezvoltării atletismului, unul dintre sporturile prioritare și în județul respectiv. Așa, de pildă, ținîndu-se seama de condițiile și de specificul local, au fost stabilite ca probe de bază cele de sprint și săriturile în lungime și triplusalt ; au fost desemnate ca secții centrale cele de la C. S. Petrolul, C.S.Ș. Ploiești și C.S.Ș. Cîmpina, cu pepiniere la A. S. Prahova Ploiești și A. S. Metalul Plopeni la seniori, C.S.Ș. Chimistul Liceul industrial 4 Ploiești, C.S.Ș. Cîmpina, A. S. Tînărul petrolist Cîmpina, A. S. Olimpia Plopeni și A. S. Știința Boldești. Planul special de dezvoltare a atletismului, alcătuit prin prisma documentelor Conferinței pe țară a mișcării sportive, a prevăzut încheierea testării tuturor atleților din județ și reținerea în activitate numai a celor cu valoare actuală sau care au perspective, centralizarea la Inspectoratul școlar județean a rezultatelor obținute cu prilejul trecerii normelor S.U.V.A., instruirea profesorilor de educație fizică din unitățile școlare care vor efectua selecția pentru atletism, predarea elementelor de bază (privind selecția talentelor și metodica învățării tehnicii în probele atletice) la cursurile de perfecționare cu învățătorii, solicitarea sprijinului Centrului de medicină sportivă pentru testarea complexă a sportivilor nominalizați, constituirea lotului olimpic de perspectivă pentru Jocurile Olimpice din anul 1988 etc.

Repetăm, măsurile organizatorice au importanța lor. Cît privește planul special de dezvoltare, se poate spune că este complex. Dar, să vedem în ce măsură și ce anume s-a realizat din ceea ce s-a intenționat, de exemplu în privința testării practicanților atletismului avînd vîrsta între 11 și 17 ani, nelegitimați. Rezultatele testului au arătat că în cadrul grupelor de începători NU SE LUCREAZĂ SATISFĂCĂTOR, deoarece unii profesori-antrenori nu caută întotdeauna elementele de mare perspectivă, ei urmăresc doar COMPLETAREA NUMERICĂ a grupelor impuse de normă. Totuși, ținîndu-se seama de calitățile manifestate în funcție de specificul probelor atletice, au rămas în secții 140 de copii și tineri, din circa 400 triați.

O atenție deosebită a fost acordată bazei materiale. Stadioanelor Petrolul Ploiești, Metalul Plopeni și Poiana Cîmpina li s-au făcut amenajările cuvenite pentru a putea găzdui, în condiții cît mai bune, antrenamentele sprinterilor și săritorilor. Dealtfel, în ziua în care am fost la Ploiești, pe pista și la gropile de sărituri se aflau circa 60 de elevi care se pregăteau sub îndrumarea antrenorilor. Deși cu puțină vreme înainte plouase cu găleata, starea pistelor de alergări și a celor pentru elan era bună.

Desigur, doar cu trei baze nu se poate realiza dezvoltarea amplă a atletismului. De aceea, C.J.E.F.S. a întreprins o largă acțiune de amenajare a bazelor simple în curțile școlilor generale de pe cuprinsul județului. În această importantă problemă un ajutor direct a fost primit din partea Consiliului popular județean (prin secretarul acestuia, Nicolae Pavelescu) care a indicat tuturor consiliilor populare locale să sprijine unitățile școlare pentru amenajarea unor piste cu zgură, de 60—80 m, și a unor gropi cu nisip, pentru sărituri.

În mod firesc, toate aceste măsuri trebuiau primite de către antrenori ca tot atîtea puncte de sprijin în activitatea lor. „Așa s-a și petrecut cu unii — ne mărturisea prof. Alexandru Bruckner, secretar al C.J.E.F.S. — cum este cazul antrenorilor Mihai Pascu și Alexandru Mazilu, acesta din urmă fiind un exemplu de capacitate profesională și de conștiinciozitate pentru mult mai tinerii săi colegi. Multă vreme a lucrat bine și Grigore Oprișescu, dar, din păcate, în ultimul timp, activitatea lui a coborît la nivelul nesatisfăcător al celorlalți 16 antrenori, dintre care 13 au normă întreagă !! Deși au fost ținute ședințe de analiză, în care mulți dintre antrenori au fost criticați pentru activitate nesatisfăcătoare, unii fiind chiar sancționați, Adrian Marinescu, Mădălina Marinescu, Liviu Focșeneanu, ca și metodistul clubului sportiv Petrolul, Dan Pandele, pentru lipsuri în coordonarea secției de atletism, lucrurile nu merg așa cum ar trebui. S-a ajuns chiar să fie sancționată (cu avertisment) o secție întreagă — a C.S.Ș. 1 Ploiești — pentru pentru neîndeplinirea obiectivelor de performanță și pentru nerespectarea regulilor privind obligațiile de planificare și evidență. Este drept, în ultima vreme treburile stau ceva mai bine, dar nu suficient de bine pentru ca atletismul prahovean să realizeze saltul calitativ pe care-l merită. Profit de ocazie pentru a aminti antrenorilor că de ei depinde, în cea mai mare măsură, dezvoltarea atletismului în județul Prahova și că fără aportul lor rămîn zadarnice eforturile făcute pentru dezvoltarea bazei materiale, pentru asigurarea materialului și echipamentului necesar, pentru îmbunătățirea condițiilor de antrenament și concurs".

Dumitru STĂNCULESCU
Paul IOVAN

Vizitele reporterilor noștri prin diverse unități sportive din țară subliniază dragostea tineretului pentru activitatea sportivă, dar în același timp constată și o îngrijorătoare scădere a interesului pentru atletism. Atunci cînd sesizăm faptul că prea puțini copii practică atletismul, cunoaștem și obiecția referitoare la gradul mai mare de atracție al sporturilor de echipă, al disciplinelor cu mingea. Iată momentul tocmai potrivit să atragem atenția că prea mulți tehnicieni din mișcarea noastră sportivă ignoră importanța atletismului ca „sport al sporturilor", ca bază de plecare pentru oricare altă disciplină — adică un principiu care ar trebui să-i determine să dirijeze pașii oricărui copil în primul rînd spre instalațiile atletice. Sigur că acest lucru este așteptat în primul rînd din partea școlii, care trebuie să găsească fără întîrziere metodele cele mai adecvate pentru a transpune în viață sarcina ATLETISMUL — SPORT PRIORITAR care altfel rămîne literă moartă.

Din păcate, este descurajant să auzi că „secția de atletism se află mult în urma celorlalte". Și n-ar fi așa, dacă s-ar munci metodic, cu rigoare și cu dorința neostoită de a face treabă bună în atletism. SELECȚIA este primul pas pe calea care duce la performanță, dar acest pas trebuie făcut cu grijă. Este de neînțeles de ce unii antrenori, presupuși a fi tehnicieni de bază ai atletismului, nu lucrează satisfăcător nici măcar cu grupele de inițiere, nu caută cu perseverență (și cu mijloace tehnice) obținerea calității, ci se rezumă la rotunjirea grupelor cu elemente luate la întîmplare. Din această pricină, eficiența unor antrenori ajunge să se situeze sub nivelul cerut.

Pentru a progresa ceva mai iute, atletismul are nevoie de o profundă schimbare de atitudine la toate nivelele de execuție. Munca îndîrjită, dragostea pentru sportul preferat, gîndul la dezvoltarea generală a mișcării sportive românești, valorificarea mai deplină a potențialului tineretului nostru, atît de dotat — iată cîteva căi pe care se poate obține recucerirea pozițiilor fruntașe deținute nu demult de atletismul nostru.

## CE FACE C. S. ARAD PENTRU A-ȘI ÎNDEPLINI OBIECTIVELE ATLETICE DE PERFORMANȚĂ LA NIVELUL CERINȚELOR?

### Răspuns: MULT PREA PUȚIN!

Clubul sportiv Arad este una dintre unitățile de bază ale județului, aici pregătindu-se numeroși performeri de valoare, care s-au afirmat constant prin frumoase rezultate obținute în competițiile interne și internaționale. Printre secțiile acestei unități, un loc de frunte ar trebui să-l ocupe și cea de atletism, cunoscîndu-se tradițiile atletismului arădean, posibilitățile sale de dezvoltare. Se poate afirma, însă, acest lucru despre secția de atletism de la C.S. Arad ? Răspunsul ne vine de la Ștefan Ziegler, președintele clubului : „În raport cu celelalte secții, cea de atletism se află MULT ÎN URMA CELORLALTE. Și din motive obiective, dar, mai ales, din cauze subiective". Iată o opinie care spune totul, sau aproape totul, de la început.

Înainte de a ne referi la cauzele care frînează bunul mers al secției, să menționăm, totuși, că aici se pregătesc o serie de tineri talentați. Olimpia Șchiop, Mariana Böhm, Norbert Zimmer, Emeric Kerekeș, Anton Șomcov, Florin Batoc, Radu Burcea se află în atenția antrenorilor de la loturile naționale de juniori, ei debutînd în activitatea atletică abia de un an sau doi, ceea ce înseamnă că dispun de calitățile necesare afirmării. La prima vedere, pare suficient. Chiar mulțumitor, dacă nu am ține seama de faptul că cei 7 (la care se mai pot adăuga vreo 3—4) se află abia la început de drum și că în ultimii trei ani de aici a ieșit un singur element promițător : Ioan Balint, campion național de juniori, acum la Steaua. „Eficiența muncii antrenorilor noștri nu este la nivelul dorit" — ne spune președintele. Cei trei antrenori (dintre care doi cu plata cu ora) nu reușesc, deocamdată, să-și înscrie munca pe drumul calității. Toate acestea țin de răspunderea și exigența profesională, de modul cum înțelege fiecare să-și îndeplinească îndatoririle ce îi revin. Este cazul, spre exemplu, al antrenorilor Traian Magheru, în special, și Gheorghe Mărgineanu care, deși lucrează cu plata cu ora (tocmai pentru a nu fi considerat un simplu... clubuc), ar trebui să depună mai mult interes în ceea ce fac. Este drept, lipsa unor cadre de specialitate în atletism la nivelul orașului împiedică, deocamdată, găsirea altor soluții. Dar, oare, s-a făcut totul ?

Condițiile locale îi determină pe antrenori să-și îndrepte atenția cu deosebire spre copii și juniori, deoarece, odată depășit acest prag, majoritatea sportivilor se îndreaptă spre cluburi din alte orașe. Pornind de la această situație, unităților arădane le-ar putea reveni misiunea — foarte importantă — de a descoperi talente, de a le lansa spre marea performanță. Așadar, prioritară devine selecția. Iată, însă că, în ceea ce-i privește pe tehnicienii de la C.S. Arad, și în acest domeniu se mai manifestă fisuri. Există profesori inimoși — Ioan Marconi (Lic. „I. Slavici"), Agneta Weiss, Valeria Danciu (Șc. gen. 1), Augustin Nădășan (Șc. gen. 2), Ștefan Balița (Șc. gen. 5) ș.a. — care-i ajută pe antrenori în depistarea unor copii cu aptitudini. Dar nu este suficient, pentru că, așa cum se apreciază „munca de selecție nu este ceea ce ar trebui să fie". Se impune, însă, ca ea să fie făcută permanent. Cu accent în trimestrul III al anului școlar, pentru ca, odată constituite grupele, să se lucreze intens în timpul vacanței. Aceasta, deoarece în sezonul rece activitatea este serios diminuată din cauza lipsei unor condiții optime în sală. Se aduce drept contraargument calendarul competițional prea încărcat în această parte a anului, care-i împiedică pe antrenori (insuficienți ca număr) să se ocupe și de acest lucru. Există ceva adevăr, dar se impune și din partea clubului o atitudine mai fermă, pentru că altfel se intră într-un cerc vicios. Nu este rezolvată nici disciplina la antrenamente, „care lasă de dorit", deși se încearcă o adaptare a programului antrenorilor în funcție de cel al elevilor.

Iată, așadar, cîteva din cauzele care frînează activitatea secției de atletism de la C.S. Arad. Ce se întreprinde pentru eliminarea lipsurilor amintite, astfel ca și această secție să-și îndeplinească sarcinile la nivelul cerințelor ? Se încearcă cîte ceva, mai ales pe planul oragnizării muncii, al grupării elementelor de perspectivă, al întăririi disciplinei, pentru a se putea „introduce încă din acest an, la nivelul juniorilor, în circuitul performanței 3—4 sportivi cu calități certe". Există însă și cauze pentru a căror înlăturare se cere un sprijin substanțial din partea factorilor locali, efortul clubului fiind insuficient pentru găsirea soluțiilor. A se vedea, mai ales, condițiile privind lucrul în timpul iernii.

Încheiem aceste rînduri, reținînd o altă afirmație a președintelui clubului : „În orașul Arad, PREA PUȚINI COPII PRACTICĂ ATLETISMUL ! Dacă ar exista un efort conjugat, dacă strădania celor care se ocupă de acest sport ar fi mai mare, cu siguranță că saltul calitativ al atletismului arădean nu s-ar lăsa așteptat...". O temă, deci, de meditație pentru cei care răspund de destinele sportului în acest județ, care cere o rezolvare cît mai grabnică.

Emanuel FÂNTÂNEANU

## 17 ANI DE LA CONGRESUL AL IX-lea AL PARTIDULUI

(Urmare din pag. 1)

maximum condițiile minunate create de partid și stat, sportivii, tehnicienii și activiștii au dus la un progres continuu al calității pregătirilor, la creșterea performanțelor, la priorități ale școlii sportului românesc. Sîrguința tuturor, științifizarea permanentă a mijloacelor de selecție și pregătire, mărirea continuă a bazei de masă au asigurat reprezentativelor tricolore, fără întrerupere, generații de talente care să lupte cu abnegație pentru permanenta consolidare a prestigiului sportului românesc.

Așa se face că la fiecare ediție a Jocurilor Olimpice, cea mai mare întrecere a lumii, pe cea mai înaltă treaptă au urcat și sportivi din România socialistă. De la Viorica Viscopoleanu, și Lia Manoliu, strălucite reprezentante ale atletismului nostru la Ciudad de Mexico, la Nadia Comăneci, steaua cea mai luminoasă a olimpiadelor de la Montreal și Moscova, de la eternul Ivan Patzaichin la Corneliu Ion, de la Vasile Dîba și Nicolae Martinescu la Sanda Toma am traversat nu numai generații, ci și ediții ale J.O. în care sportul românesc s-a afirmat puternic.

Omniprezența și potența mișcării noastre sportive au fost reliefate și în campionatele lumii, precum și în cele ale Europei — în cadrul cărora au fost cucerite, în acești 17 ani, 711 medalii, dintre care 171 de aur —, în timp ce la Universiade, veritabile olimpiade studențești, s-a marcat, de la o ediție la alta, o spectaculoasă creștere, culminîndu-se cu ediția găzduită anul trecut de capitala României, în cadrul căreia sportivii noștri au cucerit un număr record de medalii : 67 !

În ciclul olimpic Moscova — Los Angeles ies la iveală alte și alte talente, capabile să se impună în arena dominată de cele cinci cercuri înfrățite. Ele își testează talentul în cadrul competițiilor europene și mondiale, așa cum au făcut-o cu deosebită strălucire, recent, gimnasta Ecaterina Szabo la „europenele" de la Ankara, sau poloiștii Vlad Hagiu și Cătălin Moiceanu în cele patru turnee internaționale cîștigate în acest sezon de reprezentativa României și, apoi, muncesc cu sîrg pentru a atinge cele mai înalte cote valorice.

Toate aceste succese de prestigiu, care au făcut din mișcarea sportivă românească o forță de prim rang a sportului mondial, au fost posibile datorită politicii partidului, a conducătorului său, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de a asigura generațiilor care vin tot ceea ce le este necesar pentru o plenară împlinire.

În efortul uriaș de a asigura țării, poporului, ascensiunea pe noi trepte de civilizație și bunăstare, sportul s-a bucurat de o permanentă grijă. Au apărut pe harta țării noi baze sportive, noi complexe ale sănătății și vigoarei, au fost create noi cadre specializate, s-au pus bazele unei permanente colaborări cu o serie de științe ajutătoare, a fost asigurat un judicios calendar competițional intern și internațional, astfel că pe orizontală și pe verticală sportul și sportivii au create mijloace de continuă ascensiune.

La împlinirea a 17 ani de la cel de al IX-lea Congres al partidului întreaga mișcare sportivă românească aduce prinos de recunoștință Partidului Comunist Român, secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, angajîndu-se să pășească neabătut pe calea ce i-a fost trasată, să lupte cu abnegație pentru a obține succese și mai răsunătoare, pentru gloria sportivă a patriei.